

Sygn. akt: I C 307/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018 roku w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko I. K.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 307/18 upr.

UZASADNIENIE

WYROKU ZAOCZNEGO z dnia 13 września 2018 roku

W dniu 9 marca 2018 roku do tutejszego Sądu wpłynął pozew Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko I. K. o zapłatę kwoty 290,49 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanej nabyła na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 września 2006 roku. Strona powodowa wskazała nadto, że zobowiązanie pozwanej wynika z umowy bankowej z dnia 29 stycznia 2004 roku nr (...), jaką zawarła z (...) Bankiem S.A.

Sąd ustalił co następuje:

(...) Bank S.A. oraz strona powodowa zawarły w dniu 22 września 2006 roku umowę przelewu wierzytelności. W ramach umowy strony ustaliły, że Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabywa od (...) Banku S.A. wierzytelności objęte załącznikiem nr 4.

Dowód: umowa (k. 8 - 10).

W wydruku w formie tabeli z listy wierzytelności do umowy z dnia 22 września 2006 roku wskazano dane pozwanej oraz kwotę 216,62 zł jako zadłużenie, a także identyfikator pozwanej jako klienta.

Dowód: wydruk (k. 11)

W piśmie bez daty (...) S.A. powiadomił pozwaną o przelewie wierzytelności.

Dowód: pismo (k. 12).

W dniu 1 marca 2018 roku został sporządzony wyciąg z ksiąg rachunkowych Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego reprezentowanego przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A., w którym wskazano, że w księgach Funduszu widnieje zadłużenie przeciwko pozwanej z umowy kredytu w kwocie 290,49 zł nabytej na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 września 2006 roku od (...) Banku S.A

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 7).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albowiem właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabył konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy bankowej wskazanej w pozwie, wysokość nabytej wierzytelności, a także sam fakt jej powstania.

Podstawą dochodzenia przeciwko pozwanej kwoty objętej żądaniem pozwu w ocenie strony powodowej jest umowa przelewu wierzytelności z dnia 22 września 2006 roku, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu oraz wydruk – tabela.

W ocenie Sądu te dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanej wskazaną w pozwie, a nadto nie stanowią dowodu wysokości zobowiązania pozwanej i jego istnienia.

W uzasadnieniu wskazanego już orzeczenia z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że „w żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszczone są dane pozwanego i inne informacje, a wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności względem pozwanego jest konkretna wierzytelność”.

Akceptując w całości wskazane przez Sąd Apelacyjny uwagi, Sąd doszedł do przekonania, że ogólna umowa sprzedaży wierzytelności, wydruk - tabela, a także wyciąg z ksiąg rachunkowych Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego nie stanowiły wystarczających dowodów przemawiających za zasadnością żądania strony powodowej dotyczącego zapłaty kwoty 290,49 zł.

Jeżeli chodzi o umowę przelewu wierzytelności to ma ona charakter ogólny, nie wynika z niej, że faktycznie strona powodowa nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanej, że przedmiotem tej umowy była jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanej. W ocenie Sądu uzupełnieniem umowy przelewu wierzytelności są załączniki do niej, a w szczególności nr 4 obejmujący listę konkretnych wierzytelności objętych umową przelewu. Załącznik ten ma istotne znaczenie albowiem konkretyzuje przedmiot umowy przelewu wierzytelności. W ocenie Sądu tylko umowa

przelewu wierzytelności i załącznik do niej łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy bankowej wskazanej w pozwie.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu rozważań wskazanych w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia Sądu Apelacyjnego, dowodem potwierdzającym nabycie wierzytelności przeciwko pozwanej ze wskazanej w pozwie umowy, nie mógł być wydruk – tabela.

W szczególności należy wskazać, że wydruk ten nie został podpisany przez strony umowy przelewu wierzytelności, nie wiadomo także kiedy został sporządzony i przez kogo.

Nadto sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie mógł być dowodem potwierdzający wysokość wierzytelności i nabycie jej przeciwko pozwanej z umowy bankowej wskazanej w pozwie.

Należy zważyć, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14 legalis 1213577).

Zapisy z ksiąg rachunkowych bez odniesienia do konkretnych dokumentów, w tym wypadku umowy sprzedaży wierzytelności i szczegółowych załączników do niej, a także źródła istnienia samego zobowiązania pozwanej (umowy bankowej), nie mogły być dowodem przemawiającym za zasadnością żądania pozwu.

Wreszcie należy wskazać, że strona powodowa nie przedłożyła żadnych dokumentów, z których wynikałaby wysokość wierzytelności dochodzonej pozvem w szczególności wysokość należności odsetkowych. Nadto strona powodowa nie przedłożyła umowy bankowej, co uniemożliwiało ustalenie czy faktycznie pozwana zawarła umowę wskazaną w pozwie i ustalenie podmiotu, z którym tą umowę miał zawrzeć, a także warunków na jakich ją zawarła, a także oceny wymagalności roszczenia strony powodowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa nie udowodniła w sposób nie budzący wątpliwości, że nabyła wobec pozwanej konkretną wierzytelność z umowy wskazanej w pozwie, nie udowodniła wysokości swego żądania.

Z uwagi na powyższe powództwo oddalono.